

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY.

Szerkesztői szállítás:

Külső-monostorturca 181. sz.

Kiadó hivatal:

Kőcéputca, Stein J. könyvkereskedése.

Hirdetési ár: 5 hasábos garmond sorért 1-ször 7 kr., 2-ször 6 kr., 3-ször 5 kr. s minden hirdetés után 30 kr. bélyegdíj.
Hirdetések felvételnek Bécsben Oppelk Alajosnál (Wollzeile 22. sz.) és Haasenstein és Voglernél (Wollzeile 9. sz.),
Pesten: Zeisler M. hirdetés felvételi irodájában (grosse Feldgasse Nr. 30.)
Nyilttéri cikkek sora után 20 kr. előleg beküldése mellett a szerkesztőséghez czimzendők.
Előfizetés s hirdetés a kiadó-hivatalnál kezeletik.

Megjelen e lap hetenkint háromszor, u. m.

kedden, csütörtökön és szombaton délelben.

Előfizetési ár:

egész évre 12 frt, félévre 6 frt, évnegyedre 3 frt.

Pest, április 22. 1868.

(D.) Egyik szászöldi képviselőnél a „Herm. Zeitung” egy foslányát láttuk, mely e lap oly számából lön kivágva s felküldve ide, a mely számnak, állítólag épp e foslányon levő cikke miatt kinyomtatása a szebeni hatóság által tiltatott.

Ezen alig megfogható eljárás pedig egy oly cikkért történt, melyben a szász képviselők interpelláltak a miatt, hogyan történik, hogy Erdélyre a sajtószabadság és esküdtisékek még ki nem terjesztettek?

A „Herm. Zeitung” ezen kérdést épp oly joggal tehetette fel, mint bármely más kérdést, mely az alkotmány határain belül mozog, és valóban nem érthetjük, hogy az ottani sajtóhatóság ezen cikk közlésétől minő indokból akadályozta, s minő politikai célzt akart ezen akadályozás által elérni: azt akarta-e a reactio érdekében meggátolni, hogy egy szász lap ne mutasson rokonszenvet a Zimmermann által Erdélyben hagyatni kért osztrák törvények ellenében a magyar törvényeknek legalább is ezen része mellett, avagy azt képzelhette a szebeni sajtóhatóság, hogy a minisztérium saját céljaiért kész volna elnyomni a haza bármelyik szögletében a sajtónak alkotmányosan szabad véleményét?

Mi ugy az első, mint a második felfogás ellen óvakodunk.

Hogy az osztrák törvények s ezek közt a sajtótörvény is ekkor Erdély nyakán hagyatott, az mindnyájunknak praediciumunkra történt, s ha a magyar lapoknak volt joguk ezen törvények fenntartása ellen folyvást nyilatkozni és küzdeni, miután a szászok s minden honpolgár épp azon törvény és alkotmány alatt él, mint mi, semmi hatalomnak sem lehet joga egy szebeni lap saját befogni oly eszmék elől, melyeket a kolozsvári lapok szabadon hirdetnek.

Az osztrák törvények uralma alkotmányos államunk egy részében, s jelesen az absolutiszticus sajtótörvény uralma tökéletes anomália; ott, hol alkotmány létezik, nincs szükség praeventiv censurára, sem absolut úton hozott törvények nem uralkodhatnak; mi felszólaltunk annak idejében ezen anomáliá ellen, s ha küzdelmünkkel elhallgatánk, oka részint az volt, mert tetteleg sajtószabadságunk nem háborított meg a hatóságok erőszaka által, részint pedig az, mert határozott tudomásunk van arról, hogy a minisztérium folyvást készíti elé a törvényjavaslatokat, melyek rendre az osztrák ránk hagyományozott törvényeket aképp cserélik ki, hogy az igazságszolgáltatás meg ne akadjon, s ezek közt éppen a sajtótörvényt lesz legrovidebb tartamú, minthogy az igazságügy-miniszter már a magyarországi, szintén nem elég szabatos sajtótörvényt újból átdolgozta, s az eddigi sajtótörvénynek Erdélyre kiterjesztésével azért késett, hogy nem akart oda egy felületes törvényt alkalmazni azon rövid idő-tartamra, mialatt az országgyűlés ezen új sajtótörvényt meghozza.

Nem akarok ezen indok absolut helyesége mellett vitatkozni, mi e lapokban már akkor elmondottuk e tárgyi nézetünket, midőn egyik társalapunkat pörbe akarták vala fogni; de ezen indok maga elég annak bebizonyítására, hogy egy lapot éppen nem lehet oly nyilatkozat közreadásában gátolni, mely az alkotmányos követelések körén belül esik, s melyet a minisztérium is kedvezőtlenül annál kevésbé fogadna, mert hisz éppen határozott szándéka és akarata a szabadlevűbb sajtótörvényeket s esküdtisékeket az erdélyi hatóságokba is mielőbb alkalmazni; s a ki ezt sürgeti, csak oly eszme mellett küzd, a mit a minisztérium is szívén hord.

Kétségtelen az mindenesetre, hogy a „Herm. Ztg.”-on ezen okadatolhatlan tiltás miatt méltatlanság történt, s a sajtószabadság ezen rendszabály által oly okért korlátoztatott, a mi alkotmányos rendszerben illdőzés, eltiltás tárgya nem lehet.

Nem vagyunk ugyan kormány-közégek, hogy annak nevében szólhatnánk, de mint azon párt elveit valló közégek, a mely pártból a kormány alakult, óvakodunk a pártunk ágiszé alatt virágzó sajtószabadság ily felfogása ellen.

Valóban ha a kormány komolyan gondolkodik, a sajtó azon féltelenségének zabolázására, melybe a pesti apróbb lapok átsaptak, azt senki sem mondhatja, hogy az erdélyi lapok hasonló tulcsapongások által ily aggodalmakra okot adtak volna.

Es midőn a praeventiv censura ily czopfos jelenségét látjuk, aggodás lép el, ha valjon testvérpapjaink ildomosb magatartását nem inkább épp e praeventiv rendszabályoknak, miről tudomásunk alig volt, mint loyaltásuknak tulajdoníthatjuk.

Sokkal inkább kívánjuk, szóljon ugy mindenki a mint érez. A törvény megszabta meddig mehet a szólásszabadság, s a ki a törvénybe ütközik, magának tulajdonítsa ha feje betörök.

Midőn a „Herm. Ztg.” az esküdtisékek mellett szól, az országnak 1848-ban hozott, s most rehabilitált törvénye mellett szállt fel, mely az unio folytán a mi törvényünk is. Így szólalni fel ama lapnak, mint a miénknek is, teljes joga volt, s azt gátolni nem lehetett.

Országgyűlési tudósítás.

A képviselőház ülése április 25-én.

Napirenden van: Az egyetemes és közvetett adók további érvényéről előterjesztett törvényjavaslat tárgyalása.

Elnök: Van szerencsém a t. háznak hivatalos értesítés következtében jelenteni, hogy a Felsőges kir. család körében beállott öröndetes esemény folytán a keresztelek ma délelben 1 órakor fog megtörténni. Az intézkedés a szerint történt, hogy mindkét ház a keresztelek szertartásánál küldöttség által legyen képviselve. Ha a t. ház méltóztatik beleegyezni, a küldöttség tagjaira nézve leszek bator a t. háznak előterjesztést tenni. (Helyeslés. Halljuk!) A ház elnöke, Bánffy Albert b., Ivánka Zsigmond, Ivánka Imre, Inkey József, Nagy Péter, Mihályi Péter, ifj. Rudics József b., Székács József, Somsich Pál, Trifunácz Pál, Várady Gábor, Vucsetics István, id. Zichy József gr.

A küldöttség tagjait kérem, méltóztassanak pontban 12 órakor diszkrétan itt az országgyűlésben megjelenni.

Radióch Ákos jegyző olvassa a miniszteri törvényjavaslatot.

Elnök: Elfogadják a t. ház általánosságban a törvényjavaslatot?

(Felkiáltások: Halljuk a közp. bizottság javaslatát.)

Kacsokovics előadó felolvassa a közp. bizottság jelentését:

Jelentése

az osztályok előadóból alakult központi bizottságának a pénzügyminiszter által előterjesztett törvényjavaslatra, az egyenes és közvetett adóknak további érvényéről.

A központi bizottság a törvényjavaslatot elvileg helyesli, s a közterhek viselésére nézve az 1867. 18. dik törvényezikben megállapított határidő meghosszabbítását szükségesnek tartja. A miniszteri javaslat helyett azonban azon oknál fogva, hogy a törvényjavaslat szövege az 1867. 18. törvény szövegével összhangzóbb legyen, a következő szerkezetet ajánlja:

Törvényjavaslat

az 1868. évi május hó elejétől ugyanazon évi június hó 30. dikáig viselendő közterhekről.

Az 1867. évi 18. dik törvényezikben a közterhek viselésére kiszabott határidő f. é. apr. 30-án lejárván, s a minisztérium által beadott költségvetés s a közterhekre vonatkozó törvényjavaslatok tárgyalása be nem fejezethetvén, rendeltetik:

1. §. A magyar korona országaiiban jelenleg fennálló összes egyenes és közvetett adók, egyeztetve az államegyedűrségek folyó 1868. évi május 1-től kezdve ugyanezen évi június 30. dikáig, az 1867. évre országos határozat által ideiglen el-fogadott rendszer szerint, érvényben maradnak.

2. §. Ha ez időközben is bármely adónemre nézve törvényhozási intézkedés jó létre, az a törvényben magában kijelölt napon és mód szerint életbelép.

3. §. Az első §-ban megállapított idő alatt s a mennyiben a törvényhozás ez időközben másképp nem intézkedik, a pénzügyminiszter mind a közgazgatási, mind a közös költség fedezésére szükséges összegeket a jelen év folytán gyakorlatban volt eljárás szerint fogja folyókká tenni.

Kacsokovics Ignác sz. k., a közp. bizottság előadója.

E törvényjavaslat elfogadott.

Törvényjavaslat

a bélyeg és illetékek, valamint a díjak tárgyában.

1. §. A bélyeg s illetékek, valamint a díjak megszabására, mérvére és lerovási módjára nézve fennálló szabályok, mig aziránt kimerítő törvény nem alkotatik, érvényben maradnak, a következő §§-ban elősorolt módosításokkal.

2. §. A fokozatos illeték alá eső jogügyletek iránt kiállított okmányoknak s okiratoknak, habár két vagy több egyenlő példányban szerkesztettek is, azoknak csupán első eredeti példányát vettetik a jogügylet természetének megfelelő fokozatos illeték alá, mig a többi példány ivenként 50 kr. állandó bélyegilleték alá esik; ha azonban az első eredeti példánytól jaro fokozatos illeték ennél csekélyebb összeget teszen, ezen csekélyebb illeték jár a többi példánytól is.

E határozat alól kivételnek mindazonáltal a váltók, melyekre nézve az eddigi szabályok érintetlenül hagyatnak.

3. §. A szerződő felek kötelesek a 2. §-ban említett, de csak az 50 kr. állandó bélyeg-illetékekkel ellátott eredeti példányokat 8 nap alatt az illeték-szabással megbízott hivatalnak bemutatni a végett, hogy ez a szintén előmutatandó eredeti első példány alapján rávezethesse azokra az első eredeti példánytól jaro fokozatos illeték megtörtént lefizetéséről szóló hivatalos bizonyítványt. Ha olyan eredeti szerződési példányok fordulnak elő, melyeken a most említett hivatalos bizonyítvány hiányzik, ezek után a fokozatos illeték feltétlenül háromszorosan megszabandó, és ez az illeték-kötelezett felektől behajtható.

4. §. Azon eddig fennálló rendszabály, mely szerint a halálozási anyakönyvi kivonatokat az illető p. u. hatóságnak évnegyedenként átküldendők, ezenel megszüntetetik és a helyett a községek előjárói köteleztettek, az előforduló halálozásokat eset-ről-esetre legfeljebb 8 nap alatt az illeték-szabással megbízott hivatalnak bejelenteni, és a pénzügyi hatóságoknak és hivataloknak, a hagyatékok után jaro illetékek megszabására szükséges adatok megszerzése végett segédkezet nyújtani, mulasztás esetében az illető törvényhatósági úton is kötelességük teljesítésére fogván szoríttatni.

5. §. A falusi kisebb földbirtokosok osztályához tartozó, tehát mezei gazdaságon kívül ipar, vagy kereskedelmi más tizlettel nem foglalkozott örökhatyók hagyatékaikra nézve, melyek bíróságilag nem tárgyalandók, és a melyeknek ingatlanai összesen 50 holdat nem haladnak meg, az illető örökösök a részletes hagyaték ki-mutatás kötelessége alól fölmentetnek, és csak arra köteleztettek, hogy az örökölt ingatlanok mennyiségét, valamint az örökhatyóhoz való rokonsági viszonyukat is a kiszabott határidő alatt, és az adókönyvecské, mint szintén a birtok-iv előmutatása mellett jelentsek be az illeték megszabásával megbízott hivatalnak. Az ilyen hagyaték ingatlanok értéke minden további becslés mellőzésevel a telek- és házadó alapján a 7. és 8. §§-ban rendelt módon meghatározandó, és az e szerint meghatározott ingatlanok értékéhez a hagyaték ingóságok fejében, ennek 10% nyi összege hozzászámíttatván, ekképpen az összes hagyaték értéke megállapítandó, s ez úton az örökösödési, nemkülönben az ingatlan vagyonsátruházásától jaro illeték megszabandó.

6. §. Azon örökösöknek, kik az 5. §-ban foglalt rövidebb eljárást nem kívánák igénybe venni, a más hagyatékokra megszabott rendes hagyaték ki-mutatás előterjesztése szabadon hagyatik.

7. §. Azon eddigi szabály, melynél fogva a telek- és házadónak, vagy az ezen két adónem valamelyikének alávetett ingatlanok értéke rendszert nem vethetetik a telek- és házadóról származó összegénél kisebb összegben, aképpen módosíttatik, hogy a telekadó alá tartozó ingatlanoknál az állami és országos adó 77-szeres, és a házadó alá tartozó épületeknél az állami és országos házadóról 71-szeres összege tekintendő legkisebb értéknek.

8. §. A házostályadó alá tartozó épületeknél az adó mérvé csupán az 5. §-ban említett esetekben szolgál az épületek értékének meghatározása alapjául és ez az ilyen esetekben az összes házostályadó 70-szeres összegének felel meg.

9. §. Ha olyan csekélykezes követelések is foglaltatnak a hagyatékban, melyek az örökösök részéről kétségeseknek vagy behajthatlanoknak nyilváníttatnak: ez esetben kötelesek azok az idevonatkozó körülményeket, és pedig, ha a hagyaték bíróság tárgyalatik, a tárgyalás befejezése előtt, különben pedig a hagyaték ki-mutatásának benyújtása alkalmával igazolni.

10. §. Az ekképpen igazolt kétséges követelésekre nézve megengedtetik, hogy az örökösök maguk javasolhassák a kérdéses követelések azon összegét, melyet hozzávetőleg behajthatni remélnek, s ha ezen összeg elfogadhatónak találatik, ettől szabassék meg az illeték, a követelések többi része pedig számításán kívül maradhasson. De ha e tekintetben az örökösökkel méltányos megállapodásra jutni nem lehetne, a kétséges követelések után jaro illeték megszabása egy évig függőben marad, mely idő alatt tartoznak azok a követelések behajthatlan vagy bizonytalan voltát hitelt érdemlőleg igazolni, vagy a határidő meghosszabbítását kieszközölni.

11. §. Ha az ingó dolgok iránt kötött kétoldalú szerződések a jogügylet teljesítése és fogana-tosítása előtt tökéletesen és végképp megszüntetettek, s ez a jogügylet meghiusulásától számítandó 30 nap alatt hitelesen igazolatik, a megszabott vagy befizetett illeték letörleendő, illetőleg visszafizetendő.

12. §. Üzleti társulatok intézetek, iparvállalatok, s ezek ügynökei, továbbá kereskedők és ipar-tizük kötelesek a pénzügyi hatóság megbízó levelével ellátott pénzügyi hivatalnak felszólítására mindenkor igazolni, hogy megtartják-e a rájuk vonatkozó bélyeg- s illetékdó szabályait? Ha a nevezett egyének a megbízott pénzügyi hivatalnak felszólításának eleget tenni vonakodnának, vagy az igazolást hiányosan teljesítenék, akkor a megbízott pénzügyi hivatalnak feljogosíttatik, hogy helyhatósági személy jelenlétében foganatosítsa a vizsgálatot.

13. §. Ha valamely ingatlan vagyon zálogbirtokosa örököképpen veszi meg azt a tulajdonostól, akkor a százaléki illeték az ingatlan vagyon teljes értékének csak felétől szabandó meg.

14. §. Ha a felek aláírják az alkuszok kötleveleit, ezek addig, mig az alkuszoknál vannak, vagy általok a bíróságnak előmutattatnak, és a mennyiben a kötlevelek tárgyai az alkuszok rendes üzletköréhez tartoznak, 50 kr. állandó bélyegilleték alá esnek. Midőn ellenben a felek aláírásával is ellátott kötlevelek a felek kezéhez visszakérülnek, vagy olyan ügyleteket tartalmaznak, melyek az alkuszok rendes üzletköréhez nem tartoznak: az efféle kötlevelek ugy tekintetnek, mint valódi szerződések, melyektől az illeték az általános szabályok szerint fizetendő, az ebbeli személyes fizetési kötelezettség első sorban mindig az alkuszt terhelvén.

15. §. Olyan felebbezési vagy felülvizsgálati beadványoknál, melyek nem az egész bírói ítélet vagy végzés, hanem p. o. meg nem ítélt kamatok vagy perköltség miatt csak egyes pontja ellen vannak intézve, azon állandó bélyegilleték alkalmazásának van helye, mely a felebbezvény tárgyát képező összegnek vagy értéknek felel meg.

16. §. Valamely jognak a jótálló ingatlanaira eszközölt telekkönyvi bejegyzései azon esetben illetékmentesek, ha ugyanazon jognak bejegyzése a főkötelezett fél ingatlanaira is foganatosíttatott és ettől a bejegyzési illeték megfizetett.

17. §. Ha az előjegyzés igazolatlan, végleges bejegyzéssé válik, az előjegyzésért fizetett illeték a végleges bejegyzési illetékbe betudatik.

18. §. Váló perekben a beadványok és az ezekben hozott ítéletek — minden tekintet és különbség nélkül a bíróságra, mely előtt azon perek megindíttatnak és tárgyalattak — egyaránt illeték-kötelesek.

19. §. A hivatali és szolgálati állomások adományozására vetett bélyegilleték alól fölmentetnek a fejedelmi adományozástól nem függő egyházi javadalma és hivatalok; egyházi szolgák; továbbá a törvény- és helyhatóságoknak bizonyos időszakra választott tisztviselői; végre a falusi népiskolák tanítói.

20. §. A tudományi, közoktatási és közjótékonykysági célokra 500 frt értékig tett hagyományok illetékmentesek, és nagyobb értékű ilyen hagyományoknál is csak ezen bélyeg-adómentes összeget haladó többlet esik illetékkötelezettség alá.

21. §. Egyenes és házastársak közti örökösödés eseteiben az eddigi szabályok szerint 50 frtot meg nem haladó hagyatékok iránt fennálló illetékmentesség, hasonló esetekben és föltételek mellett, 100 frt értékű hagyatékokra terjesztetik ki.

22. §. A jelen törvény életbelépése napjától szülők és törvényes gyermekek, valamint unokák közt megnyílt örökösödéseknél az 1% s illetőleg 1 1/2% rendes illetékekhez a 25% rendkívüli pótlék nem számíttandó.

Ezen kedvezmény a természetes, örökbe-fogadott és mostoha gyermekekre, továbbá a házastársakra, a vőre, menyre és viszont nem terjesztetik ki.

23. §. Kőztanintézetek azon ingatlan javak értékétől, a melyek azoknak mint erkölcsi testületnek kizárólagos tulajdonai, a mennyiben közoktatási célokra szolgálnak, hitefelekezeti kötelezettség nélkül, csak felét fizetik a szabályszerű illetéknek.

24. §. A közúti vaspályavállalatok tartoznak az általuk szállított személyek vitelbérétől járó bérlettel fejtében, a mennyiben a vitelbér 20 krt felül nem halad, tekintet nélkül, hogy személyföltételi jegyek adatnak-e ki vagy sem, minden személytől félkrajcárt közvetlenül fizetni.

25. §. Kereskedelmi és ipartüzleti könyvek, ha az ezektől járó bérlet szabályszerűen le nem rovatott a bíróság előtt, nem bírnak bizonyító erővel.

26. §. Olyan kötelezvényeket, váltókat, kölcsön-, áruszerzési vagy szállítási kötelezvényeket, bérleti, építési, társasági vagy szegődési szerződéseket, vagy ingók iránt kötött egyezségeket vagy adásvevési okmányokat, melyektől a fokozatos illeték vagy éppen nem, vagy csak hiányosan, vagy szabályellenesen rovatott le, mindaddig el nem fogadhatnak a bíróságok és törvényszékek, míg a felek, kik az említett okiratokat a bíróság és törvényszék előtt használni kívánják, nem csak az egyszeres, hanem a fokozott illetéket is utólag le nem fizetik, és a befizetést vagy a fokozott összegek elengedését nem igazolják.

27. §. A 25. és 26. §-ban meghatározott terhes következmények elbírítása tekintetéből mindazoknak, kik illeték-kötelezettségüket eddig teljesíteni elmulasztották, jelen törvény hatálybalépésétől számított négyheti határidő szabatik meg, mely alatt az egyszeres illetéket minden fokozás nélkül befizethetik.

28. §. Politikai tartalmu, öt ívet meg nem haladó röpiratok és röpipek példányonként 12 kr bérlettel alá esnek, mely az időszaki lapokra nézve fennálló szabályok szerint rovatandó le.

29. §. A meghitelt alkuszok üzletük különbsége nélkül Budapestén 50 ft, minden más helyen pedig 25 ft fölvételi díjt tartoznak fizetni.

30. §. E törvény végrehajtásával a magyar királyi pénzügyminiszter bízatik meg.

Lónyay Menyhért s. k.,
pénzügyminiszter.

A nagy-enyedi kisdedovó-intézet javára

1868. ápril 26-kán, hatósági felügyelet alatt, tartott sorsjáték húzásainak eredménye.

A nyeremények sorozata. Száma.

Nyeremény tárgyak.

1. 736. 12 személyre való ezüst asztali készlet.
14. 190. Női ékszer, arany gyémántokkal: fülbevalók, mellű.
11. 791. Ezüst tartány (etagère).
25. 954. Női óra aranyból.
21. 864. Egy pár virágtartó ezüst talappal.
1. 406. Mellű és fülbevalók aranyból.
17. 862. Antique mellű és fülbevalók.
12. 849. Női nyak- és fülbevalók rubinnal.
25. 211. Ugyanaz medaillonnal, arany.
8. 277. Nádméz-edény ezüst talappal.
22. 804. Antique mellű és fülbevalók.
17. 868. Nádméz-edény ezüst talappal.
17. 121. Úti-eszköz, ezüst.
4. 979. Tű- és illatszertartány.
12. 702. Két gránát gomb magyar diszruhára.
12. 604. Női mellű aranyból.
8. 551. Nádméz-edény kék gombbal.
10. 202. Ezüst tartány, részben kék üveg.
25. 49. Egy rendbeli ingomb arany.
5. 208. Egy pár kék virágtartó, virággal.
15. 411. Egy pár arany fülbevaló.
14. 596. Egy pár zongora-gyertyatartó, ezüst.
20. 363. 12 ezüst csemegekész.
14. 82. 6 pár ezüst csemege evőeszköz.
20. 538. Egy pár arany fülbevaló.
20. 736. Hat pár csemege étesszköz.
24. 469. Egy tartány (etagère) vasmű üntés.
16. 375. Virágmedencze (Warwich) vasmű-üntés.
15. 349. Színházi látszó.
18. 147. Egy pár tőzástartó ezüstből.
25. 235. Nádméz-tartó madáralakkal, ezüst talppal.
14. 798. Pettyes sőtartó ezüst talppal.
24. 136. Gyermeki étesszköz, ezüst.
3. 527. Étesszköz egy személyre, ezüst.
13. 889. Magyar remekírók, gyémánt kiadás, 12 kötet.
20. 980. Mellű és függők magyar czimerral ezüstből.
9. 68. Ugyanaz Kalczedonból.
8. 34. Arany medaillon.
10. 518. Korall mellű.
11. 704. Medaillon aranyból.
8. 349. Egy rendbeli sakkjáték, vas diszmű.
6. 727. Turgurise sőtartó.
11. 837. Tompa Mihály versei diszköt. 6 kötet.
13. 554. Egy zöld, csillagos czukortartó ezüst talppal.
16. 411. Három pár csemege étesszköz, ezüst.
8. 266. Ugyanaz.
23. 659. Hamutartó ezüstből.
14. 384. Rózsaszín czukortartó ezüst talppal.
14. 435. Mellű és függők.
25. 702. Fekete karperecz ezüst.
2. 647. Arany fénykép album.
20. 297. Korall-kereszt.

A nyeremények sorozata. Száma.

Nyeremény tárgyak.

17. 344. Karperecz turquoissal.
17. 70. Fülbevaló, harangalaku, arany.
16. 31. Mellű és fülbevaló.
17. 870. Vörösmarti költeményei 4 diszkötet.
4. 759. Petőfi költeményei 4 diszkötet.
21. 537. Saláta készlet ezüstből.
13. 350. Kerti asztal vasból, diszúntvény.
23. 542. Egy pár klárisz függő.
20. 196. Ezüst mellű (galvanmű).
23. 809. Gránát karperecz.
5. 472. Szilágyi Sándor „Erdély története” 2 diszkötet.
5. 602. Karperecz Teleki L. arczképével, ezüst.
2. 968. Vaj és turó kés, ezüst.
8. 484. Gorcsó (Mikroszkop).
3. 383. Hévmérő sással.
22. 23. Francia karperecz.
3. 123. Klárisz függők.
20. 393. Gránát függők.
5. 724. Nemzetiszin karperecz.
16. 46. Klárisz függők.
16. 374. Ugyanaz.
10. 90. Klárisz inggombok.
6. 287. Ugyanaz.
12. 888. Arany inggombok.
17. 253. Ugyanaz.
17. 920. Ugyanaz, fekete.
13. 535. Ugyanaz, kék.
20. 271. Ugyanaz.
14. 85. Arany kereszt.
14. 720. Ugyanaz.
13. 338. Arany medaillon.
19. 149. Ugyanaz.
1. 275. Ugyanaz ezüst.
24. 792. Márvány hévmérő.
13. 626. Kandalló-eszköz, diszmű-üntés.
9. 174. Ugyanaz.
5. 476. Ugyanaz.
2. 330. Tentatartó.
20. 352. Ugyanaz.
6. 958. Ugyanaz.
12. 945. Hévmérő.
11. 539. Ezüst medaillon.
13. 690. Könyvtámla, papir diszmű.
2. 270. Szász Károly költeményei.
4. 436. Tóth Kálmán költeményei diszkötés.
4. 45. Tentatartó Napoleonnal.
17. 880. Ugyanaz.
6. 843. Hévmérő.
18. 659. Levélnyomó, bika alak.
16. 513. Ugyanaz.
3. 97. Ugyanaz, szarvassal.
13. 916. Ugyanaz.
1. 450. Egy pár gyertyatartó, térdelő alak.
12. 630. Ugyanaz.
22. 892. Egy pár kézi gyertyatartó.
16. 622. Ugyanaz.
11. 542. Kétágu gyertyatartó.
14. 547. Ugyanaz.
23. 724. Varrópárna Ámorral.
22. 621. Ugyanaz.
16. 634. Bronz tükrör.
1. 318. Ugyanaz.
8. 479. Czérnamotolla vasból.
7. 672. Mikos levelei, diszkötés.
18. 907. Góthidomú tükrör.
22. 812. Ugyanaz.
24. 189. Ugyanaz.
6. 108. Napoleon szobor.

A nyeremények a húzás napjától számítva 3 hóig dr. Donogányi Jakabtól, mint a sorsjáték-kezelő bizottság jegyzőjétől a jegyek előmutatása, vagy beküldése mellett átvehetők.

A sorsjáték-kezelő bizottság.

Levelezés.

Árapatak, ápril 16-kán, 1868. — Életem legszebb napjai közé számítlam azokat, melyeket a tudomány szolgálataiban, melyeket mivel emberek társaságában töltöttem el. Legelfeledhetlenebb emléket lelkemben a tanodai élet hagyott hátra. Álmamban igen gyakran most is régi tanárait látom, hol készültve, hol készületlenül mint kérdezőnek fel, s mintha csak ma jöttem volna el Enyedről, ugy emlékszem a collegiumnak, a városnak minden helyei, minden épületeire, s ha találkozik egy-egy régi tanuló társammal, vagy akkori enyedi tanulóval, mintha mindenik testvér volna, oly meleg szeretettel fűződöm hozzájuk.

S mindez miért? Mert a tudomány, mert a miveltég tán azért, hogy annyszor kell érette megizzadni, a világon a legdrágább, a legbecsebb kincs.

Csak egy rossz van benne. Miért nem lehet örökség gyanánt maradékainkra, gyermekeinkre hátrahagyni?

Ha egy világi vagyonnal bíró ember halála óráját közeledni érzi, véglegesen teszt, s az utódok, a maradék a világi gazdagságot akkora mérvben folytathatja tovább, mint a mekkorán örököse. Nem így a tudományt. Itt mindenkinek kezdeni kell. És pedig az Án, s tán így van jobban. Hogyne. Hiszen miféle tárgy volt a világon, mely annyi nagy elméket foglalkoztatott s annyi kitűnő tehetséget állított volna elő, mint az: hogy lehetne a tudományt mentől könnyebben, hamarabb kapó-

sabbá, terjedelmesebbé tenni? Minek oltárára rakott le a buzgóság több áldozatot, mint a mivelődetés oltárára?

És itt ezélmhoz jutva, a jelenleg színrehozott sepsi-szent-györgyi iskoláról szölok.

Mindenekelőtt köszönetet mondok a t. szerkesztő urnak, hogy becses lapjában tért nyitott e nagyhorderejű tárgy körüli nézeteink elmondhatására. De felkérem egyszersmind arra is:

hogy az ezután elmondandók előtt se zárja be a tért;

hogy a lárvásokat hajtsa el innen. Sokkal szentebb ez ügy, mintsem itt maszkurában lehetne szerepelni. Tessék mindenkinek nyílt homlokkal szólani;

hogy a szerkesztő úr pártállást, ha lehet, ne foglaljon, és hogy a legyen a legnyomatékosabb czikk, azt hozza az olvasó közönség színe eleibe leghamarább, mely e szent célra legtöbb anyagi áldozattal járul.

És most a dologra.

Ugy tudom, eddigelőt ötön szólottunk e tárgyhöz, három saját neve, kettő álnév alatt. T. Demeter S. barátomé az érdem, annyiban, a mennyiben ő volt a kezdeményező; de megenged nekem, ha bámulsomát fejeztem ki azon, minő nyugodt kedélyvel ír, s minő bátran akar építeni s hirdeti mindenfelé, hogy mit akarunk. Ezért valék bátor felkérdeni: ha valjon az idén fődél alá kerülend-e az az iskolai épület.

Hidvégi lelkész t. Nagy Sándor barátom már avatottabban szól a dologhoz, mint az épített bi-zottmány jegyzője, s mint a jó orvos nem csak azt mondja, hogy körjelenségek vannak az iskola körül, hanem rá is mutat, hogy a főben van a baj.

Erre, mintha előre tudva lett volna, hozta a következő szám a védíratot: hogy a director úr nem csak nem hibás, de sőt nagyon ártatlan, érdemes ember, a mennyiben annyi maltretirozás sem volt képes rábírní, hogy egy bizonyos egyéniséggel kezdet szorítson. Denuncialja a sepsi-szent-györgyi új városi tanácsot a világ előtt, mint a setétség országá terjesztőit. Felhívja a tanácsot, hogy az eljárásról jegyzőkönyvet, melynél fogva négy munkás egyénnek megszolgált kenyerét elvette, hozza a közvélemény ítélete elé. Nagy kár, hogy tudósítót nevét nem teszi ki. És végre „Egy székely” Brassóvidékéről, ki szüksegtelennek látja az építést. Ne terheljük — ugymond — a népet, már eléggé ki-kormányoztuk a székely népet. Adjam el az építésre ígért nádat a bórdásoknak stb. köszönm. Legalább megmarad 70—80 ft o. é. a zsebben.

Mindezekből ki nem látja, hogy itt nem csak nézetkülönbség, de még baj is van, s korántsem állunk olyan könnyen az építéssel, a mint D. S. barátom a világgal elbitetni akarja.

Az idézett tudósítások közül tudomra a t. N. S. barátomé kapta meg a közhelyeslést. Én magam is szeretnék egy nézetet lenni vele; hanem én ott és úgy akadályt látok, még pedig nagyot, a hol a barátom az Achillesi forduló pontot látja.

En is ugy tudom, négy évről dátálódna a körjelek. Ama nevezetes 1864-ki consistorialis gyűlésről, mikor a gondozó, mint törvényes gyám, és a szülő-édesanya, a főgyházi tanács és a kommunítás, kemény harcot vívtak a sepsi-szent-györgyi iskola felett, és a győzelem az első lett. A törvény hideg szava előtt meg kellett hajolni a természetű ösztön lángoló szerelmének. *) Jól tudhatja t. N. S. barátom is, mert ott volt jelen. Hogy akarja tehát az anyai emlőről korán leszakított csecsemőt oda megint visszavenni. A főconsistorium következtelen nem fog lenni, s a tért, melyet egyszer elfoglalt a communitással szemben, bizonyosan fel nem adja.

Hallom, hogy ápril 27-re communitas, vagy tán alapító gyűlés van egybehíva, s ott a sepsi-szent-györgyi ügy is recriminatio alá kerülne. De sem a tanár úr, sem a gondnokikar nem hiszem, hogy ott akarná orvosoltatni.

Nem a személyekben, nem is a helyiségben, Szent-György vagy Kolozsvárt van a baj, kimondom most is, hanem a merev centralisatio rendszerben, miszerint a csecsemőt is olyan eledellel kell hogy tápláljuk, mint a megizmosodott felnőtt embert. Esdve kértük ezélett négy évvel a consistoriumot, hagyja meg még a mi kezünk között azt a gyenge növényt, nonpossumus-szal felett, s lám a következtés igazolja, hogy korán volt még elvéve. Azóta nem csak hogy nem nőtt, de még helyt sem áll, nemcsak a népességet tekintve, de a körzést-vét is minden nap lazultabb irányában, s nemcsak hogy az igéreték bevaltásában késedelmezők, de a ténylegességbe ment adományt is kezdik megvonni.

Nagyon hamar bekövetkezett az idő, mikor némileg a világ előtt igazolhatom magam. Mennyi arculcsapást kaptam azért, hogy mertem azt kérdeni ama nevezetes gyűlésben: Mi az a consistorium? Bocsanatot kérek, azt velem a fájdalommondatta. Mikor nem csak a csecsemőt szakították le az anyai emlőről, de még az anya léteztése is kérdés alá vonatott. Mikor kétszer is azt kérdezték tőlünk: mi az a communitas, mi az az alapító-gyűlés?

Egyenes lélekkel, jó lelkiismerettel írom most is azt, a mit írok. Sokan, de különösen Sepsi-Szt-György városa azt mondja: Engedjenek több be-

*) Lásd „Pr. e. és I. lap” 828. lap 1864.

szólást az iskola ügyébe, ne zárják onnan merőben el az alakító közgyűlést, s nem huszonhárom, de negyvenhat ezer forintot is adunk, van honnan, s olyan helyiséget építünk, hogy különb egy sem lesz Erdélyben. De így, így soha... Minek? s kinek építünk.

Fennebb azt mondtam, nem a személyekben, de a rendszerben van a hiba, a minek okvetlenül változni kell. Azt azonban nem bagybatom említés nélkül, hogy nagy dolog az, mikor annyi maltretirozás után sem lehet a director urat arra venni, hogy S.-Szt-György legnépszerűbb embereivel kezdet szorítson. Ezt meg kellene tenni az iskola ügyéért a nélkül is.

Még csak egyet. Hallom azt az ellenvetést: Nem látá az njságból, hogy Kolozsvár polgársága folytonosan segízezi a tanuló ifjúságot, most is tápszereket gyűjt, főznek rendre sokaknak, de semmi beleszólást nem követel az isk. igazgatásába. Igaz. De hát a tanárok választásában nem vesz-e részt? Ó dehogy nem. Nem csak Kolozsvárnak, de minden tanodának ott választanak tanárt. Tudjuk régebben, hogy ment a tanárvalasztás, s ma is látom csak ugy megyen.

Bocsaíson meg nekem az olvasó, bocsaísa-nak meg az illetők, ha igen őszinte valék. Fáj, nagyon fáj lelkemnek, hogy megérjem elhervadását azon drága növénynek, melynek felesírásában annyian oly buzgón fáradoznak.

Csulak Zsigmond,
árapataki ref. pap.

Hátszeg, ápril 21. 1868. — Alóírt hálátlan-ságot követnék el akkor, ha meg nem ragadnám e kedvező alkalmat arra, miszerint a napi sajtó útján nyilvános köszönetet rebegek azon fennkölt szellemű adakozóknak, kik gr. Horváth-Tholdy Lajos és neje gr. Bethlen Irma ő nsgaik kegyes fölhívása folytán, Kolozsvárt közlebből jelentékeny összegeket adományoztak a Hátszegen ez év elején felállított r. kath. magyar leány iskola javára.

Minél szentebb a nevelésügy, annál nagyobb hálára érdemültek azok, kik ennek fölségellése- és előmozdítására oly fényesen áldoznak, mint az alább említendők, — ugyanis: Gr. Péchy Manó kir. bizt. úr ő exclja 100 frtot készpénzben, b. Jósika Lajos úr ő exclja 50 frtot urb. kötv., b. Bornemisza János úr ő exclja 100 frtot urb. kötv., őzv. gróf Teleky Jánosné ő nsga 50 frt urb. kötv., gr. Horváth-Tholdy Lajosné ő nsga 50 frt urb. kötv., gróf Mikó Imre miniszter úr ő exclja 50 frt urb. kötv., gróf Horváth-Tholdy Lajos ő nsga 20 frtot, báró Bornemisza Károly ő nsga 5 frt, gr. Mikes Miklós ő nsga 5 frt, b. Wesselényi Farkas ő nsga 5 frt, b. Szentkereszt Zsigmondné ő nsga 1 frt, t. Sámí László úr 1 frt, t. Farkas Károly úr 1 frt, t. Góla Béla úr 1 frt, x x x 5 frtot o. ért. Összesen 143 frt készpénzt és 300 frtot urb. kötvényben juttattak mai napon kezeimhez.

Midőn e nemes adakozásért mindnyájoknak ez elhagyott árva vidék nevében is hálás köszönetet nyilvánítanak; akkor nem tehetem, hogy még külön köszönetet ne fejezzek ki a szellemű Horváth-Tholdy-párnak, azon ritka kegyességi fáradozásért, melyet a fennevezett adomány összeggyűjtésére nagylelkűen fordítottak.

György István,
főesperes-plebános.

Dézs, ápril 25-én, 1868. — E lapok ápril 23-diki számában egy, a márcz. 28-kán történt dézsi zavargásokat „elfogulatlan hüszeggel” leírni akaró czikk jelent meg B. aláírással.

B. úr azt állítja, hogy a mikor a férfiak fával, pálczával, az asszonyok kötőjüket tele töltött kövekkel szaladtak az óvoda felé, ekkor Turbucz Ferencz kisdedovó úr, az utcaiz lármát hallva, az óvoda hátulsó ajtajára szaladva kiáltotta, hogy mi, mükedvelők szaladjunk, mert jó a boszszus polgárság. „Erre egy perc alatt a szinpad tres lett, minden mükedvelő eszeveszetten rohant, merre lehetett, Adorján, a dézsi kántor, mint tábornok hajdonfővel szaladt haza, Gyárfás a rendőrtanácsos kiáltotta: ne fusson tábornok úr, mert veszve a csata.”

B. úrnak mükedvelő társaimra vonatkozó tételét nevében merő alaptalanságoknak nyilvánítom.

Rám vonatkozó tételét B. úrnak szintén teljesen alaptalannak nyilvánítom. Az eset sokkal komolyabb volt, mintsem hogy a rendőrtanácsos úrnak kedve lett volna belőle tréfát csinálni.

Azért kérem a tekintetes rendőrtanácsos urat és mindazokat, a kik akkor a rendőrségi szobában voltak, a mikor én sugólk, Pál Gerő ellen elkövetett merényletet jelenttem, hogy, mondotta-e nekem Gyárfás úr azt, hogy: „ne fusson tábornok úr, mert veszve a csata” — ezíránt nyilatkozni. Mint lovagias emberektől, nyilatkozatukat el is várom, hogy ez által győződjek meg a n. t. olvasó közönség B. úr állításai valódiságáról.

Hogy milyen neveléséges esemény volt az a márcz. 28-diki, majd meglátja a n. t. közönség a mikor a törvényes vizsgálat be lesz fejezve.

Már is van egy következménye, mert Turbucz urat a lelkiismeretes kisdedovót, „és az igazság hű apostolát” a társalkodó-egylet tegnap tartott gyűlésében kebeléből 24 szavazattal 1 ellen kizárta.

Azt hiszem B. úr, hogy ezen erkölcsi testület nem igazságos apostoloskodásért zárta ki őt kebeléből. Ezt nem lehet nevétségessé tenni!

Végül kimondom, mikép nem helyes az, hogy egy tanító is magát a politikai pártok hullámaival elsodortatni engedje!

Adorján Miklós,
dézi kántor és leánytanító.

S-Szentgyörgy, ápril 20 án, 1868. — Az ismeretes felhívás következtében mai napon számos tagok részvétel mellett a Deák-párt alakulása végett a gyűlés megtartván, a párt magát alakultnak nyilvánította, s a program megkésztése végett bizottságot nevezett ki, mely a jövő május 4-én d. u. 3 órákor tartandó gyűlésben fogja munkálátat előadni. S e bizottságnak tételt köteleességévé az is, hogy minden lehető balhírek és elferdítések megelőzése tekintetéből a párt e lépéseiről a T. S. értesítse. Tisztelettel kérjük, méltóztasson e hivatalos tudósítást becses lapjában kiadni.

A bizottság tagjai.

KÜLFÖLD.

KELETI ÜGYEK. A sz. pétervári „Berjeziya Vedomosti“-ban, nyilván hiteles kútból, legközelebb következő beklüdtött cikket jelent meg:

„Az orosz társadalomban legújabbán azon vélemény keletkezett, hogy a jelen perc igen kedvező a keleti kérdésnek ránk nézve előnyös módon való megoldására. Ezen biztos hit azon tekinteten alapul, hogy Austria sokkal gyöngébb, semhogy komoly ellenállást fejthetne ki ellentünk; míg Poroszországról azt tessük föl, hogy az kész, számunkra szabad tét engedni Törökországban, ha nem gátoljuk Németországnak részéről való unificációját. Napoleon illetőleg azt tessük föl, hogy bármennyire kívánna is ő Keleten beavatkozni, kezei a német s római nehézségek által kötve vannak. Ha ő Keleten beavatkoznék, Poroszország átkelne a Majnán, míg Olaszország nem tisztelné többé a római határt. Ekkép kénytelen lévén egyszerre 3 ponton működni, Napoleon azon veszélynek volna kitéve, hogy mind a három ponton megveressék. Már ha ő ezen tekintetből tartózkodnék a beavatkozástól, Angolország — úgy okoskodnak tovább — nehezen fogna egymagában beavatkozni. Nem megbízhatóan volna-e, ily alkalmat elszalasztani? De vajjon alapos-e ezen okoskodás? Így p. o. vajjon igaz-e az, hogy Poroszország Keleten se közvetlenül, se közvetve nem fogna beavatkozni, s részrehajlatlan semlegességben maradna. Mi kételkedünk eziránt. Poroszország most egész Éjszak-Németországot képviseli, s Dél-Németországot is elnyelni igyekszik. Valószínű-e tehát, hogy ő megengedné a Duna torkolatának idegen kezekre kerülését? Ily politika mindenestre nem mozdítaná elő a déliek előtti népszertiséget. Továbbá azon buzgalom is, mely Károly fejdelmet a román trónra helyezé, azt tanúsítja, hogy ő már gondolt azon kérdésre, hogy ki fog a Duna fölött uralkodni. Ha az tartózkodása által Oroszország kezeit földoldja, Napoleont szintén szabaddá teszi. Ő rá nézve a törökországi háború alatt a működéstől való tartózkodás két dolgot jelent: nem gátolni meg Oroszországot a Dunán, s maga részéről nem kelni át a Majnán. De ez az utóbbi irányban való tértelenség által megengedni Napoleonnak, hogy egész erejét Dél-Keleten összpontosítsa. Vajjon semlegesség volna-e ez irányunkba? Továbbá a mi a római kérdést illeti: Austria egymaga is elég erős lesz Oroszországot sakkban tartani. E végett nincs szükség Franciaországra. Mindezekből azon következtetést kell vonni, hogy nekünk elő kell vennünk a keleti kérdést; nem az ellenfeleink gyöngeségébe, vagy egyenlenségébe vetett bizalom folytán, hanem csupán azért, mivel elég erőseknek érezzük magunkat, az utunkban álló nehézségekkel megküzdni. Nem lehet tagadni azon tényt, hogy mihelyt ezen szerencsétlen ügyhez közelednünk, Európa ujjalag egyesülve álland ellenünk. De azt mondják, hogy még ha Bismarck megígérné is a Majnán át-nem-kelest, míg Napoleon Keleten lenne elfoglalva, ez utóbbi nem fogna neki hinni. Erre csak azt válaszolhatjuk, hogy Németország unificációjá pusztán idő kérdése, s Bismarck aránylag könnyűen tekintheti ezen kikerülhetlen esemény időpontját. Az bizonyosan nem fogna nagyon késleltetni, ha Franciaország Keleten való vérontás által gyöngítné magát. De vajjon annyira bizonyos-e, hogy Franciaország ellenében Poroszország nagyobbodását, ha kártérítés ajánlatná fel számára? Porosz- s Olaszország elsőrangú hatalmassággá emelkedvén föl, igen természetes, hogy Franciaország megfelelő terület-növekedést kívánjon. Bizonyosnak tarthatjuk, hogy Napoleon meg fog jutalmaztatni, nem ugyan a Rajna balpartjával, hanem Belgium-, Piemonttal és Schweiz egy részével. Ilyenek lesznek a porosz semlegesség következményei.“

A füllebbi cikket a „Times“ berlini levelezője azon megjegyzéssel kíséri, hogy a legutóbbi pont kivételével, az majdnem úszhangzik az ő e tárgy iránti értesüléseivel. Napoleon — ugymond — Dél-Németországnak Éjszak-Németországgal való egyesítését nem tekinti oly eseménynek, melyet neki meg lehetne engedni, míg azt megelőzheti. Ha ez őt visszatartóztatá a keleti kérdés füllesztésétől,

hihetőleg szintén befolyást fog gyakorolni eljárására, ha az más valaki által fogna füllesztetni. De ekkor Oroszországnak ily esetben több mint egy hatalommal kellene számolnia, mely igazság két év előtt sokkal retentőbben valósult, semhogy őt arra indíthatná, hogy ismét segély nélkül kezdjen háborút.

FRANCZIAORSZÁG. A császári herceg utja Brest és Cherbourgba nagyobb jelentőséggel bír, mint hinnők, mert kiegészítése azon rendszabályoknak, melyek már hónapok óta a tengerészetnél fogantatottak. Cherbourgban Brestbe D'Hornoy ellenadmiral páncélos hajórajja kísérendi a császári herceget, ki ez utóbbi városban jelen lesz az „Ocean“ páncélos sorhajó vízreboasztásánál. A napoleoni dynastia mindent megtesz, hogy a hajóhadat mágához láncolja és az esetleges actióra jó kedvben tartsa. Néhány hét előtt a hajóparancsnokok utasítottak, hogy a cabineokban mindenütt legyenek a császár, császárné és császári herceg arcképei. A francia hadikikötőkben nagyszerűen fegyverkeznek, s e készletek annál nagyobb jelentőséggel bírnak, mert éppen most Oroszország is egy páncélhajórajt szerel fel a kronstadti kikötőben. Legújabb hírek szerint ezen páncélos hajóraj egyelőre 10 páncélosított „Monitor“-ból, egy páncélfregatte, egy tornyos hajó és három uszó flegből fog állani. Junius végén még egy új páncélfregatte, két páncélosított tornyos hajó és több gőzös fog ezen hajóhadhoz csatlakozni, melynek parancsnoka Butakow admiral lesz. A legénység létszáma: 601 tiszt és 10,559 matróz. Egyidejűleg jelentik, hogy a porosz hajóraj Kielben gyülekezik, hová „Friedrich Karl“ páncélfregatte is utban van Plymtonból. Látszik, miszerint, ha Franciaország készül, a többi államok sem maradnak tétlenül. Cadix-ból írják, hogy az ottani révben horgonyozó orosz fregatten egy Krupp-féle öntött aczélgömb szétrepedt s egy tisztet és öt közlegényt megölt. Cherbourgban a „Magenta“ páncéloshajó, melyen Jurien de la Gravière, mint a touloni páncélos hajóraj parancsnoka lobogóját felvonandja, három hónapra látattott el hadkészlettel és élelmi szerekkel. „Bochambeau“ páncélhajó szintén már teljesen felszereltetett. Toulonban Pothenau ellenadmiral a „Provence“ páncélfregatte n kitzte lobogóját; „Thetis“ páncélorvette felszereltetik; „Panama“ gőzfregatte és „Seine“ szállító gőzös Algirba indultak, s onnan a 20 ik serezedet fogják Európába visszaszállítani. Mindez nem igen békésen hangzik. A francia nemzet 1859-ben sem akart háborút, a poroszok épp oly kevésé 1866-ban, s még is kitzrt a harc; számos jelenségből azt lehetne következtetni, hogy még az idén háborúra is kitzlhetne a dolog.

POROSZORSZÁG. Berlin, apr. 18. Steinmetz tábornok, az 5-ik hadtest vezére, kinek parancsa alatt a lengyel ezredek is állanak, Berlinbe hivatott és ismételve audientian volt a királlyal. Az 1866-ki hadjárat óta Steinmetz tábornok legfelsőbb körökben igen kedvelt egyéniség, és igen sokat engedhet meg magának a kormány nevében; annál inkább feltűnt, hogy Posenben, hol jelenleg helyőrség van, egyszerre különös rokonszenvet tanúsított a lengyelek iránt.

Az itteni lengyel körök ennél fogva gyanították, miszerint Steinmetz-et azért hívták Berlinbe, hogy lengyel rokonszenveit megörjék, de csak hamar más nézetre tértek; mert Steinmetz — mint 1848-ban Pfuel tábornok, midőn Posenben a demartialis vonal húzatott — most is hajhászsa a lengyelek rokonszenvét, és katonás nyíltsággal hirdeti, hogy van valami a levegőben, a mi kedvező Lengyelországra nézve. Posenben ugyanez Bismarck gr. irodájából kikerült röpirat jelent meg, mely lelkesítlen szól Lengyelország helyreállításáról és sürgeti, hogy erre nézve III. Napoleon és Bismarck együttesen vállalják el a kezdeményezést. Végre a „Dziennik Poznański“ szint változtatva hosszas cikkben felszólítja a lengyeleket, hogy bizalommal és rokonszenven viseltessenek Bismarck gróf iránt. A lengyelek maguk részéről nyilatkozatot adtak ki, melyben lemondva a vámparlamenttel szemben eddig tanúsított ellenzékéről ígéri, hogy abban megjelennek.

OROSZORSZÁG. Oroszország Austriával szomszédos szejlet határőrök sűrű láncolatával tartja megszállva, a kik katonai parancsnokság alatt állnak, és valódi orosz szigorral teljesítik őrségi kötelességeiket. Ausztriai részről azonban csak a fontosabb pontokon vannak gyenge pénzügyőri csapatok, melyek távol esvén — biztosaiktól, legjobb akarat mellett sem képesek orosz határszéli ellenőrséget gyakorolni. Mig tehát Gallicziából Lengyelországba nagyon meg van nehezítve az átkelés, úgy, hogy egy madár sem repülhet oda büntetlenül, addig az orosz látogatások naponként szaporodnak Gallicziában, még pedig meglehetősen vakmerőséggel, a muszka vendégek vastag gorombasággal kelnek ki Austria ellen, és a mi még veszélyesebb, a gallicziai határszéli birtokosok magánvagyonában tetemes károkat ejtenek.

KÜLÖNFÉLÉK.

— A f. hó 25-én lefolyt királyi keresztelőn az uralkodóház tagjai közül jelen valának: Károly Lajos, Lajos Viktor, Ferdinánd to-

kánai nagyherceg, Albrecht Vilmos és Lipót főhercegek, mindannyian magy. tábornoki díszegyenruhában. A keresztelési szertartáson hg. Windischgrätz Ágoston, és hg. Odeschalchi Gyula működték, mint cs. kir. szolgálattevő kamarások. A belső titkos tanácsosok soraiban b. Beust, a magy. kir. miniszterek, s hg. Auersperg Carlos lajtántuli miniszterelnök voltak. A nápolyi királyné ő Felségét San Antimo Ruffo hg. főudvarmester és San Cesario hgnő mint főudvarmesternő kísérték. Az njonszülött főhercegnő, mint már jelentük — a sz. kereszttségben Mária, Mathild, Amália és Valeria neveket nyert. Király ő Felsége magyar tábornagy egyenruhába volt öltözve, a nápolyi királyné pedig nagy értékű voltaszin moir antique ruhát s gazdag gyémánt ékszereket viselt, míg mellén a gactai érem s az orosz sz. György-rend díszlett.

— A kolozsvári és kolozsmegyei honvédegyület múlt vasárnap a redout-teremben közgyűlést tartott, melyben a honvéd-egyletek központi választmányának a Mikár-Vidacs-féle ügyben követett eljárása s ennek folytán Perczel Mór tábornoknak választmány felfüggesztő intézkedése szönyegre került. Heves discussio után, mely nem vala ment a személyességtől, a közgyűlés a választmány előterjesztésére s véleményezésére alapján Perczel eljárására rosztalását kimondta s elhatározta, hogy a május 4-ekre hirdetett országos honvédegyűlésben részt fog venni. Pestre küldendő képviselővé Márk Adolfot és Macskási Antalt választotta meg.

— Tompa Mihály halálának híré mi is közöltük. Örömmel értesülünk azonban, hogy e hír valótlon volt. Ugyanis a „Hon“ esti lapjában ezt olvassuk: „Örömmel visszavonjuk Tompa Mihályról távirat nyomán közölt elszomorító hírt. Tegnap Arany, Szász Károly kérdést sürgönyöztek Hanvára, esti 6 órákor megérkezett magának Tompának megnyugtató válasza.

— Budára az udvarhoz a világ minden részéből érkeznek szerencsekvánatokat tartalmazó táviratok. Majdnem az első közt valának, kik ő Felségeket üdvözölni siettek, Napoleon császár és Eugenia császárné.

— A magyar korona területén összesen 868 fegyenez kapott a jelen ürvendetes alkalommal kegyelmet.

— Gyulai Sámuel nyugdíjas kir. udvari korltnokszági hivatalnok leánya Gyulai Zsuzsánna k. a. városunkból a Királyné ő Felsége születendő fenséges csecsemője számára néhány kis gyermek-öltönyt és főkötőt kíván készíteni, az idő rövidsége miatt mldnemből egy-egy párt a legfinomabb kelméből és mesterileg kiállítva ő Felségének jobbagyi hűsége és hódolata jeléül felküldötte; a Felséges Honanya azokat szívesen elfogadni és következő főudvarmesteri intézvényenl megküszönni méltóztatott: Tekintetes úr! Örömmre szolgál a tekintetes urat tudósíthatni, hogy ő Felsége a Császárné és Királyné az ön leánya által készített kézimunkát legkegyelmesebben elfogadni s engem megbízni méltóztatott, hogy ezen munkáért, főleg az ennek átnyújtásával tanúsított figyelemért és hűséges ragaszkodásáért ő Felsége köszönetét tudassam. Fogadja stb. Gr. Königsseg, tdk.

— Emilitők annak idejében, hogy egy cipész inast a photogen összezegetett. Most halljuk, hogy kigyógyított nem lehetett, s az égés folytán a napokban meghalt.

— Ugy halljuk, hogy a magyar nemes testőrség szervezését illető tárgyalások befejeztettek. A pénzügyi kérdés is meg van oldva. Mig t. i. az udvar bizonyos dotatíót fizet, addig a napi díjakat a közös hadügyminiszterium fedezi, s ezenkívül még a gárda egykori javainak jövedelme is igénybe fog vétetni. Azon kérdés megoldása, vajjon a gárda tagjai volt tisztek, vagy magyar ifjak legyenek csupán, a magyar országgyűlés elhatározására bízatik, s csak ha ez utóbbi ezen kérdést eldöntötte, fog az felállítani.

* „Sz. kir. Zilah városa képviselőtestületének husvét harmadnapján tartott közgyűlése csak is arról nevezetes, hogy a szentesített törvény-cikkelyek ekkor hirdettétn ki, azokat a városi főjegyző con amore esibukkolva olvasta fel, a gyűlés tagjai pedig egész tisztelettel pipázva vagy rang szerint szivarozva hallgatva végig.“ — Így zeng egy rövid tudósítás mely szerkesztőségünkhez beklüdtetett, s melynek alig adnánk hitelt, ha beklüdtő annak hitelessége fölül jót nem állana.

— (A „Honvédalbum“ ügyében.) — Több oldalról kaptunk felszólításokat az iránt, hogy hosszabbítanók meg a „Honvédalbum“ előfizetési határidejét, minthogy számos buzgó gyűjtőnk csak későn kapván kézhez az ivet, óhajátást eddig ki nem vihet. Ez óhajátásnak tehát annál készségebben felelünk meg, mert a t. előfizetők nevei csak a diszműt végén nyomtatván ki, így az ezután érkezők még nem késték el. Az előfizetési határidőt meghosszabbítjuk tehát május 25-dikéig, az azután postára adott előfizetők nevei már nem nyomathatván ki. (Képesbirtékos példány 5 frt, vagy fél befizetéssel — a többi utánvétkor fizettétn — 2 frt 50 kr. Diszpeldány, diszkötésben, tokban 8 frt; fél befizetéssel és utánvétél 4 frt.) Minden tizedik előfizető után öt forint ezentul is Pest városi letéti pénztárában helyeztetik el a szabadságharc emléke elsőpénzalapja javára. — Egyszer-

s mind jelentjük, hogy az ápril 10-dikéig beérkezett előfizetők után már 1200 frtot tettünk le Pest városánál a szabadságharc emléke első pénzalapja javára. — Szokoly Viktor, szerkesztő. Emich Gusztáv akad. nyomdász, a „Honvédalbum“ kiadója. (Pest, barátok tere 7. sz.)

— Z. Dézsen: tudósítását kiadjuk; de szíveskedjék magát szerkesztőségünk irányában megnevezni. — N. E. Sepsi-Szent-Györgyön: a „Felkiáltás“ közelebből.

— Benedek Aladár előfizetési felhívást bocsátott ki „Mecsüvilágok“ című társadalmi és lélektani irányezikket tartalmazó s különösen női olvasmányul szánt munkájára, melynek előfizetési ára 1 frt, kiváló aranyos díszkötés 2 frt. Előf. pénzek szerzőhez Pestre (bástyautca 2.) küldendők.

* Bihar megyében a Deák-párt szervezésénél, egyszersmind hirlapi organ is alapított e cím alatt: „Nagyvárad lapok.“ A lap szerkesztője Dr. Sipos Árpád. Iránya: a fejlődő tudományok színvonalán tartott haladás; szabadelvűség a társadalmi intézmények kérdésében; és kitartó törekvés, a magyar birodalom államiaságát föltételező jogok kifejlesztése körül; de egyttal esélyes mérséklet a czelhoz vezető eszközök megválasztásában. Elvtűnkől kifolyólag — ugymond — a lehető és kivihetőt soha sem áldozzuk fel kövér ígéretek festett képeért, sem a mennyire rajtunk áll, meg nem engedhetjük, hogy a nemzet életével kísérleteket tegyenek. A hazáért mindent, de a hazát semmiért és senkiért sem kockáztatjuk. Előfizetési feltételek. Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve: Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

— A „M. Polgár“ szerdai száma a következő nyilatkozatot hoz: „Kozma Albert úr személyes megtalálása folytán ezennel kijelentjük, hogy őt semmi körülmények közt kisebbiteni nem akartuk, annyival kevésbé, mert személye ellen sem magán, sem nyilvános úton fel nem léptünk. Kolozsvárt, ápril 28-án, 1868. A szerkesztőség.“

— Színházi hírek. Két jutalomjáték követi e héten egymást: szombaton kedvelt énekesnőnk Nagyné Huber Ida javára adatik „Dinorah.“ A jutalmazott gyönyörű hangjával annyi évet szerzett közönségünknek, hogy a pártfogást felhívni egészen fölöslegesnek tartjuk. E jutalomjáték fele részben Széphegyi, tehetséges énekesnőket illeti. — Jövő vasárnap kerül színpadra „30 év egy kártyás életéből“ című érdekes francia dráma, közönségünk rokonszenvét teljes mértékben birt színesznőnk, Beresényiné jutalmán.

Hivatalos értesítések kivonata.

Árverések. Kolozsvárt a házsongárdban egy kert jun. 20, jul. 27. — N. Enyeden Schnackz András hagyatéka május 18. — Verespatakon ház jun. 9, jul. 16. — Kézdi-Vásárhelyt belső telek május 18, jun. 30. — Tordamegyében M. Fülöpösn fekvőségek május 15, jun. 15. — Vízaknán fekvőségek jun. 6, jul. 6.

KÖZGAZDASÁG.

Erdély legfontosabb nemzetgazdasági kérdéseinek szellőztetése gazdasági szempontból.

(Folytatás.)

Az egyület kötelezettsége.

Az egyület, nézetem szerint, már keletkezése által a kormányhozi viszonyánál és a kormánynak benne helyezett bizalmánál fogva magára vállalta a gazdalközönséggel szemben azon kötelezettséget, hogy a gazdaszat fejlesztése érdekében minden töle kitelhető eszközt felhasznál. Ennélfogva azt hiszem, hogy az ország legképzettebb gazdái tagjai között vannak, a mulasztásokért és tévedésekért, ha jogilag megtámadni nem is, de bírálni lehet.*)

IX. Az egyület működése.

Mintán az e törvényekkel tisztába jöttünk, vegyük elő az egyület eddig kiadott évlapjait, melyekben az egyület eddigi működései följegyezve vannak, és próbáljuk meg az egyület fölől egy elfoglaltan bírálatot hozni.

De mintán a keserű tapasztalatból tudjuk, hogy a Bach-, Schmerling- és Nádasdy-kormányal nehezen lehetett boldogulni, nehogy igaztalannok legyünk, hagyjuk el a mulat, s az 1867-dik év elejétől kezdjük bírálatunkat, a mióta oly férfiak vannak a kormánypolezon, a kikről az egyület — a nyilvánított bizalomnál fogva — maga is felteszi, hogy hazánk érdekében mindent készek megtenni, a mi kivihető s a mit a nemzetre nézve előnyösnek tartanak.

Minthogy azonban az országos gazdasági együletnek ezen idő őtai működéséről a távolabbi vidéken lakó gazdák csak a hirlapok útján nyerhetek időnkint egy-egy szétdarabolt rövid áttekintést, a mi könnyen feledésbe is mehetett, és így helyes bírálatot hozni nem lehet: éppen ezért szükségesnek láttam az egyület évlapjaiból és külön-külön ívekre irt jegyzőkönyveiből az 1867-dik év elejétől összeszedett közérdeklő fontosabb határozatait az

*) Ezt bizonyára maga az egyület sem tagadja, csak hogy természetesen a bírálatnak minden méltányolható tekinteteket számbavételével kell történni. Mi általában nem vagyunk barátaí azon felfogásnak, mely egyleteink ügykezelése s egész működése körül a bírálat legkisebb szellőztetését is féltik.

Szerk.

1868-dik év március 17-éig az olvasó-közönség eleibe tárnai, a melyek rövidesen itt következnek.

1867. január 3-án tartott választmányi ülés. A telekkönyvi intézménynek Erdélyben leendő bevezetéséről, vonatkozóan az 1865-ben e tárgybani előterjesztésre a n. m. udvari korlátozottsághoz felirni határozatott, azonnal meg is tétetett.

1867. január 7-én tartott választmányi ülés. A n. várad-kolozsvári vasútra nézve a múlt évi feliratra kedvező kilátás nyújtatik egy leiratban.

A f. kir. főkörmányszék leir és a selyemtermesztésre nézve véleményező adatokat kér, mint-hogy azt maga a király 5 Felsője is felkarolni óhajtoz. Ezen ügy áttétetett a kertészeti szakosztályhoz áttétet, a mely az állatkiállítás e folyó évben a május 13-án tartott ülés határozata szerint különös fontos okokból elhalasztani véleményezi.

1867. febr. 4-dikén tartott választmányi ülés. A f. kir. főkörmányszék átír az egyletnek, hogy Erdélyben a párisi világtárlatra küldendő 4 egyén számára 2400 frt van utalványozva, a kik közül egyet az egylet választhat. Az 1867. febr. 3-án tartott választmányi ülésben maros-vásárhelyi főiskolai tanár Szabó Sámuel úr választatik meg, és akadályoztatása esetében muzeum-egyleti titkár és az egylet tiszteletbeli felirató intézzen. Az egylet elhatározza, hogy előbb az egylet elnöke gróf Mikó Imre 5 nmlga megkérdendő.

A helybeli kereskedelmi és iparkamara felhívja az egyletet, hogy az erdélyi vasút érdekében a képviselőházzal feliratót intézzen. Az egylet elhatározza, hogy előbb az egylet elnöke gróf Mikó Imre 5 nmlga megkérdendő.

Egy a hazai viszonyainkhoz alkalmazott gyakorlati irányu „Gazdasági Közlöny” szerkesztése indítványoztatik, a mely indítvány foganatosítására nézve egy számosabb tagu bizottsmány nevezetetik ki. A bizottsmány munkássága a május 13 ki ülésben bekérteni határozatlik, de a bizottsmány munkásságát még nem adta be, minthogy különben a jegyzőkönyvben nyomának kellene lenni.

1867. ápril 3-dikán tartott választmányi ülés. A méhészet előmozdítására célzó indítványra ki-nevezett bizottsmány tudatja, hogy „kolozsvári mé-hész-egylet” nevezet alatt egy társaság alakult.

Erre az egylet elhatározza, hogy a méhészet-egyletet támogatni fogja, és a méhészet előmozdítása végett jutalomdíjak kifizetésére folyamodik, a mi a kor-mány által egy későbbi leiratban meg is ígértetik. A honi selyemtermékek elárúztatása tekin-tetéből a n. ezen ki filandával értekezni határoz-tatott.

Az idén esetleg létesítendő állatkiállítás ügye véleményezés végett az állattenyésztési szakosztály-hoz áttétet, a mely az állatkiállítást e folyó év-ben a május 13-án tartott ülés határozata szerint különös fontos okokból elhalasztani véleményezi.

1867. május 13-án tartott választmányi ülés. A szüretelési idő szabályozása érdekében tett in-dítvány, az országos hegyi és mezei rendszabályok előmunkálataival együtt egy külön bizottsághoz uta-sított, a mely munkálatait a jegyzőkönyvek sze-rint még nem adta be. A szept. 24-dikén tartott ülésben felolvastatott a m. kir. földmívelési minisz-terium leirata, melyben az egyletet felhívja, hogy a szüret hátrább tételében segédkezet nyújtson.

A gazdasági iskolák felállítására tárgyában ha-tározatott, hogy egy gazdasági tanintézet felállí-tása céljából az előmunkálatok megtételére még 1865. decz. 21-kén kinevezett bizottsmány munká-ságáról jelentéstételre szólíttassék. A munkásság beadásáról még egy jegyzőkönyvben sincs említés a mai napig.

A felállítandó fiók-egyletek ügyében a fenn-nevezett bizottsmány még néhány taggal szaporítat-ván, véleményadásra fölkeretett, hogy a központi egyesülettől függő fiók-, vagy pedig önálló vidéki gazdasági egyletek felállítását látna-e kívánatosabb-

nak. A véleményadás megtételéről nincs a későbbi jegyzőkönyvekben említés.

Többnyire politikai átalakulásunk folytán re-mélhető lévén, hogy nemzeti kormányunk a gaz-dasági-egyletünkre is kiterjesztendi figyelmét, s hogy tehát ezekre nézve is más ára állandó be, keblileg lényeges változtatásokba bocsátkozni ép-pen most, időelőttinek találtatott.

1867. június 3-án tartott választmányi ülés. Az első határozatból látszik, hogy az egylet köz-helyekre 5000 db. eperemetét ajánlott volt fel, melyből eddig csak 400 db. lett kiszedve.

A párisi világtárlatra az egylet részéről meg-választott Szabó Sámuel úrnak utasítás adatott, és minthogy az egyletet kiválóan a rajnamelléki szőlő-termékek érdeklik, elhatározatott, hogy auguszt. és szeptember havait töltendő Párisban.

(Folytatjuk.)

— B. Hunyad piaci árjegyzéke ápril 21-kén 1868. a következő: ausztriai mérő. Tiszta búza első rendű 4 frt 20 kr, második rendű 4 frt — kr; elegybúza első rendű 3 frt 40 kr, második rendű 3 frt 20 kr; rozs első rendű 2 frt 80 kr, második rendű 2 frt 60 kr, harmadrendű v. m. rozs 2 frt 20 kr; árpa 2 frt — kr; tengeri első rendű 2 frt 20 kr, második rendű 2 frt 10 kr; zab első rendű 1 frt 60 kr, második rendű 1 frt 35 kr; alakor 1 frt 40 kr; paszuly 4 frt — kr; lencse 3 frt 80 kr; borsó 3 frt 40 kr; pityóka — 80 kr; marhabús fontja 17 kr; — sertésbús 20 kr; — ó-szalonna 48 kr, új szalonna 40 kr; egy kupa hájszír 1 frt 20 kr; egy iteze ó-bór 30 kr, új-bór 16 kr

— Nagy-Váradon ápril 21-ikén tartott hetivásáron következő árak jegyeztettek: Tiszta-búza 1-ső osztályu 4 frt 50 kr, 2-od oszt. 4 frt — kr, 3-ad oszt. 3 frt 80 kr; kétszeres búza 1-ső oszt. 3 frt 70 kr, 2-od oszt. 3 frt 60 kr, 3-ad oszt. 3 frt 50 kr; rozs: 1-ső rendű 3 forint 30 kr, 2-od rendű 3 forint 20 kr, 3-ad rendű 3 forint — kr; árpa 1-ső rendű 2 forint — kr, 2-dik rendű 1 forint 90 kr, 3-dik rendű 1 frt 80 kr; zab 1-ső

rendű 1 forint 60 kr, 2-ik rendű 1 forint 50 kr, 3-ik rendű 1 frt 40 kr; tengeri 1-ső rendű 2 frt 30 kr, 2-ik rendű 2 frt 20 kr, 3-ik rendű 2 frt 10 kr; borsó 5 frt — kr; lencse 5 frt — kr; bab 5 frt — kr; köleskása 5 frt — kr; burgonya 1 frt 60 kr; 1 mássa lángliszt 12 frt — kr, zsem-liszt 9 frt — kr, fehér kenyérliszt 8 frt — kr, barna kenyérliszt 7 frt — kr; 1 fuvar széna 2 frt — kr, szalma 1 frt — kr, szalonna 33 frt, 12 font zsupszalma 7 kr, 3 font alomszalma 3 kr; 1 öl (6 láb) tűzi búkfa 15 frt, tölgyfa 14 frt, cserfa 16 frt, 1 font marhabús 20 kr, üntött gyertya 44 kr, lámpaolaj 34 kr, ó bor itezéje 20 kr, új-bór 16 kr, pálinka 16 kr, szilvapálinka 40 kr. Szesz itezéje 19 kr.

Távirati tudósítás a bécsi börzéről.

Ápril. 29-kén: 5% Metaliques 100 frt 56.20. 5% Nemzeti kölcsön 100 frt 62.70. Kamat 56.90. 1860. Kölcsön 81.—. Bankrészvény 691. Hitel-intézeti részvény 200 frt 180.30. London 10 ft st. 100 frt 23 1/2. kr 116.25. Ezüst 114.35. Cs. királyi arany 5.55.

Ápril. 25-kén: Földtehermentesítési kötvény Magyarországi 73.—. Erdélyi 68.60.

T. és felelős szerkesztő DOZSA DÁNIEL.

Nyílttér.

„Egy születésére nézve tordai, magyar nemze-tiségi **gyakorlott mérnök**, ki Magyarhon leg-nagyobb uradalmaiban több tagosítási munká-latokat jó sikerrel hajtott végre, mit bi-zonyítványokkal is tud igazolni, ajánlkozik illendő fizetés mellett valamely uradalomba mint uradalmi föld- vagy erdészeti mérnök, mintán nem csak az erdők osztályozását, azoknak tumsakra és vágá-sokra való beosztását, hanem azok czélszerű és jó-vedelméző kezelését is érti.” Bővebb tudósítást sze-rezhetni szóval vagy bérmentes levél útján Tordán Timár Gábor urnak czimezve.

Bár a kertem nagyobb volna!

Néhány szó a tagosításról. Az erdélyi gazdasági egyesület kívánságára kisbirtokosok számára írta b. Bán-fy János. Kiadta az erdélyi gazda-sági egyesület. Második bővített ki-adás. Ára 16 kr.

Koronás szőlőművelés. Írta Bá-thi Gábor fűtőházi földbirtokos. Az erdélyi gazdasági egyesület költsé-gén Ára 30 kr.

(1-3) Szalloda haszonbérleti jelentés. Alólírt tisztelettel hátkodik a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint

(136) **„A NAPHOZ.”** Alólírt tisztelettel hátkodik a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint

(136) **Haszonbér.** Alólírt tisztelettel hátkodik a nagyérdemű közönséggel tudatni, miszerint

(128) **Száz darab NARANCS és CITROMFA** (20—80 évesek) edénybe eladó. Bővebb értesülést ad **Krischek Ferencz,** kertész Frecken Nagy-Szeben mellett.

(101) **Alólírt szállító és bizományi** üzlet ajánlja magát Erdélyből és Erdélybe szállítások eszközésére a leg-pontosabb szolgálat biztosítása mellett. **ADLER IGNÁCZ** Nagy-Váradon, fekete-sasutca.

NEM HIVATALOS Figyelemreméltó! CSIKY TESTVÉREK

fűszer- és festék-kereskedésében nagyválaszték- és a legjobb minőségben kaphatók **leszállított áron: olajba tört és száraz festékek;** porosz és angol **Butor,- bőr- és kocszi-Lack;** **firneis és lenolaj,** bécsujhelyi **terpentín;** ugyisintén **ozukor, kávé 64 krtól** a legfinomabb **96 kros gyöngy-kávéig** és mindenféle **fűszerek** a **legjutányosabb** árban.

A t. közönség figyelmébe ajánlják továbbá **eczetgyáru-kat,** melyben a legtisztább **szeszből** (és nem vitriolból) készült **eczettel** minden időben bármily mennyiségben — vedrét 32 kr-ával — szolgálhatnak. Nagyobb megrendelések a külmonostor-utca szegletén levő, a „BEKA”-hoz címzett raktárakban tétethetnek. (134) (2-3)

Végül tudatják a nagyérdemű közönséggel, hogy kereskedésük az idénre is bőven el van látva elismert gyógyerejű, friss töltésű **bel- és külföldi ásványos gyógyvizekkel.**

Olcsó áron, jó árukat vásárolhatni
TAMÁSI TAMÁS
divat-szövet kereskedésében Kolozsvárt.

a legegyszerűbb **házi öltöztető** a legcélszerűbb **séta öltözékig,** mindennemű tiszta folyó (Courrant) **férfi és női divat-szövet és rövid-áruccikkéket,** Legdúsabb felszerelése: a legújabbban érkezett **posztó, selyem, szőr, len és gyapott kézműárúknak:** Butor-szövetek; ruha-kelmék **12 krtól kezdve.**

Fehér pamut kelmék, **asztal- és ágyterítők,** asztalneműek; a leghitelesebb gyárakból mindennemű: **rumburgi, hollandi, Creász és sziléziai fonal vásznak** czérna és pamut csinvat (Gradi), Nánkin, butor- és ágy-kanavaszok, kész paplan, mátráz; a legjobb faju női leány- és gyerek-lábbeli, kesztyű, nyak-kendő, nap- és esőernyők, **diszítók,** valamint minden idevágó cikkek készleteinek **piacunkon legnagyobb raktára.**

Továbbá: a leggazdagabb választás mindenféle **nadrág és kabát-**Brün, Reichenberg, Iglau első-rendű gyáraiból került gyapju szövetekben; orosz vásznak **kész női-felöltők** a legillendőbb árakban.

„Honi czondra főraktár.” Minekelőtte **ez idei tavaszi és nyári áruccikkéket** bevásárlásához láttam volna, a nevezetesebb gyárakban vizsgálódtam, s ott a hol legolcsóbbnak találtam, s a legjobb ízlel szerint választhattam, követtem szokásomnál fogva azon módot, hogy **olcsón jó és szép árukat** vásárolva, képes lehessen igen t. vevőimnek szintén **szabatos és jutányos** árakban szolgálatni. (114) (3-4)

Igen t. vevőim meggyőződhetek **mindenkor hirdetésem alapos-ságáról,** s találni fogják, hogy ezuttal az **árak árai** szembeszökő külömb-séget mutatnak a multhoz képest, s dacára **az olcsóságnak** minden igazságos kíváncsolomnak megfelelnek. — Az irányomban gyakorlandó becses bi-zalmokat továbbra is kiérdemelni legfőbb igyekezetem maradván, magamat szí-ves pártfogásokba ajánlván készséges alázattal

TAMÁSI TAMÁS.

Videkről levélbeli megrendeléseket pontosan és buzgón eszközölendek; kívánatra kelme-mintákkal és árjegyzékkel a legszívesebben szolgálok.

Figyelemre méltó! Bátor vagyok a n. ér. közönségnek magamat mint **marosvásárhelyi** **nürnbergi, porcellán- és diszáru** **kereskedő**

ajánlani. Kereskedésemben található mindennemű asztali, evő és Desert készletek, nagy raktára porcellán edényeknek a legelső gyárakból és oly olcsó árban, a mily még városunkban nem létezett.

Egy és két csövű fegyverek, pisztolyok és revolverek, gyertya-tartók, sze-mét merítő lapátok, olcsó olajos konyha lámpások, haj-, fog-, köröm- és ruha-kefék, tollkések acél és dugasz húzóval, madár kalitkák, mellők és fülön füg-gők, óra sinorok és láncok, utazó táskák és bőröndök, táskák gyermekek szá-gára, úti, asztali és álló tükörök, varró párnák asztalhoz illesztők és asztallal ellátva, czérna és gyapott gúngyölök, szivar, levél- és pénzárcaók, dohány és szivar-pipák, kávé pergelők, örlők, és gépek, ruha-, butor- és kép-porozók, pon-gyola csizmak és cipők, elő- és kézelő ing gombok, ezer meg ezer féle csinos és hasznos tárgyak és többnyire nélkülözhetetlenek.

Elvül (tízven ki magammal mindég gyors, pontos, jutányos és határozott árak melletti szolgálatot, a miről óhajom lehessen mielőbb tisztelt szívesen fo-gadott vásárlóimat meggyőződnetni s szabad legyen remélnem mielőbbi becses látogatásukat.

Videki postai rendeléseket ingyen csomagolva küldöm. Tisztelettel
Marosvásárhelyt, ápr. 22 én, 1868. **Borsodi DEMETER LAJOS**
nürnbergi, porcellán- és diszáru kereskedő.

Valódi francia- és angol rajzpapírok,

— kisebb és nagyobb ívekben — úgy **rőf számra** — igen finom **olajozott szalma-papir, egész rajz-készletek, ozirkalmok és vonalzó-pennák, finom fekete és színes-iron, valódi Cármin, kék- és zöld-tenták, vonalzó és háromszög-ök,**

Valódi chinai-tusch,

továbbá: többféle **minőségű és formájú levélpapírok és levélboríté-**kok, minden egyéb **író- és rajz-eszközök nagy választásban** és **jutányos árakért kaphatók** Kolozsvárt

STEIN JÁNOS könyvkereskedésében.

Ugyancsak **Stein Jánosnál** kapható:

Schiller összes munkái.

(Eredeti kiadásban)
12 kötetben, füzve . . . 1 frt 80 kr.
6 csinos vászon kötésben . . . 3 frt 12 kr.
6 **diszes aranyos** kötésben . . . 4 frt — kr.
dtto **összes költeményei** . . . 16 kr.
" " kötve . . . 36 kr.
" " **diszkötésbe** . . . 60 kr.

Növendék ifjuság imakönyve, hymnuszokkal.

Hitben megerősödött protestáns fiúk és leányok számára.
Írta Medgyes Lajos.

Csinos papírkötésben . . . 60 kr.
Angolvászonba kötve, aranyozva . . . 1 frt — kr.
Velin papíron, angolvászonba kötve, aranyozással . . . 1 frt 50 kr.
Aranyozással finom bőrkötésben, csattal . . . 3 frt 50 kr.
" " **diszes habhelyem** kötésben . . . 3 frt 80 kr.

A D A T O K
a **XI-dik zászlóalj történetéhez.**

Egy honvéd magán jegyzetei. 1—120 lap 8-adrében. Ára 50 kr o. b.
Postán küldve 55 kr.

Nyomatott az ev. ref. fűtanoda betűivel (Bel-farkasutca 74. sz.)